

۲۰۱۶/۱۰/۱۶

پروفیسور دکتور حیدر داور
فرستنده: محمد نعیم اسد

استقبال از غزل استاد سخن ابوالمعانی عبدالقادر بیدل

ز هر برگ گل دامن چیده بودم
شراب لبان تو نوشیده بودم
در آغوش نازتو خوابیده بودم
که سرتا به پای توبوسیده بودم
ز گلزار حسنت گلی چیده بودم
به گلبرگ روی توبوسیده بودم
به ناز و نیاز توبالیده بودم
بت نازنینم نه نالیده بودم
که عطر دو زلف تو بوییده بودم
که لب با لبان تو ساییده بودم
که دور نهال تو پیچیده بودم
در اعماق قلبم تراشیده بودم
که در باغ عشق تو روییده بودم
دوچشم خمارت پرستیده بودم
به ساق دو پای تومالیده بودم
ز طرز نگاه تو فهمیده بودم
اگر دل نمی بود لغزیده بودم
قسم بر وفایت نه سنجیده بودم
غزل من برایت سراییده بودم

« بباغی که چون صبح خندیده بودم
یه خوابی که دیشب ترا دیده بودم
بنازم به خوابی که من تا دل صبح
دماغم معطر ز بسوی تو باشد
بدامان گرمت که آن شب غنودم
زچشمان حسرت سحرگاه چو شبنم
نوی محبت در آن شب سرودی
ز جو رو جفای تو هرگز در آنشب
گلی را نسازم به مویت برابر
کلام شکر بار و شیرین بگویم
من آن عشق و پیچان سروتوبودم
به ناز و نوازش ترا یار جانی
بودم بید مجنون بی حاصل تو
گناهی که کردم در آن خواب دوشین
دو چشمم که نقش جمال تو باشد
به پیکان ابرو مرا می کشی تو
دل بی نوایم فدای تو کردم
که روزی توبامن جفا می نمائی
غزال رمیده که تا رام گردی

به داور ثناگوی عشق تو سوگند
که جز تو کس را نه جوینده بودم

د پانو شمیره: له 1 تر 1

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابلې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې دلیکنیزې بڼې پازوالې د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ